

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นายอุกฤษฏ์ ดีทองอ่อน

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๒๐๓๗ สังกัด ส่วนอุทยานแห่งชาติ
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน ทำหน้าที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัด
ชุมพร รับผิดชอบการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อสั่งการ และแนวทางการ
ปฏิบัติราชการของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ใน
การจัดการอุทยานแห่งชาติ

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๗๘๔ สังกัด กลุ่มงานการ
จัดการและพัฒนาป่าอนุรักษ์ สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านระบบนิเวศป่าไม้และ
สิ่งแวดล้อมในพื้นที่อนุรักษ์ ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมป่าไม้ การมีส่วนร่วม
ของชุมชนและองค์กรต่าง ๆ เพื่อรักษาคุณภาพของระบบนิเวศป่าไม้และสิ่งแวดล้อม ถ่ายทอดองค์ความรู้และ
เทคโนโลยี และให้บริการวิชาการด้านระบบนิเวศป่าไม้และสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร
(FACTORS MANAGEMENT AFFECTING EFFECTIVENESS ECOTOURISM IN MU KO CHUMPHON
NATIONAL PARK , CHUMPHON PROVINCE)

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ มกราคม ๒๕๖๗ - พฤศจิกายน ๒๕๖๗

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของโลก อุตสาหกรรมเดินทางและ
ท่องเที่ยวต่อ GDP โลกในปี ๒๕๖๗ เพิ่มขึ้น ๑๒.๑% จากปี ๒๕๖๖ สู่ระดับ ๑๑.๑ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ
หรือคิดเป็น ๑๐% ของ GDP โลก ในส่วนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยในปี ๒๕๖๗ มีนักท่องเที่ยว
ต่างชาติราว ๓๕.๕๔ ล้านคน ขยายตัว ๒๖.๒๗% YOY เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่จำนวน ๒๘.๑๕ ล้านคน
สร้างรายได้ให้แก่เศรษฐกิจไทย ๑.๖๗ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น ๓๔% YOY จากช่วงก่อนโควิดที่มีนักท่องเที่ยว

๓๙.๙๑ ล้านคน รายได้ ๑.๙๑ ล้านล้านบาท อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยต้องมีการปรับตัวตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ทันสมัยผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม ตลอดจนให้ความสำคัญต่อการบูรณาการร่วมกันของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนและพัฒนากการท่องเที่ยวของไทย (ที่มา : แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐))

พื้นที่ภาคใต้มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง มีธรรมชาติที่พร้อมสำหรับรองรับการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว หนึ่งในจังหวัดที่มีความน่าสนใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติคือจังหวัดชุมพร มีทรัพยากรธรรมชาติด้านการท่องเที่ยวที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีเกาะแก่งในทะเลเป็นจำนวนมาก รวมถึงในเขตป่าต้นน้ำ ภูเขา และสวนเกษตร ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หาดทุ่งวัวแล่น หาดทรายรี เกาะพิทักษ์ น้ำตก วัด อุทยานแห่งชาติ สิ่งเหล่านี้จะเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพรและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

จากฐานข้อมูลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวบรวมสถิติของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗ จะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มลดลง โดยในปี ๒๕๖๗ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร มีการสรุปรายงานประจำปีจากการสำรวจความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเข้ามาใช้บริการที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร แต่บางส่วนก็ไม่ได้ให้คำแนะนำในส่วนที่ต้องปรับปรุงเกี่ยวกับปัญหาการชำระหรือการเสื่อมสภาพของสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งประเด็นที่ต้องการให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมซ่อมแซมปรับปรุงเส้นทางศึกษาธรรมชาติ การบริหารจัดการเรือนำเที่ยว เพื่อให้เกิดความพร้อมในการให้บริการนักท่องเที่ยวในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทางนำไปปรับปรุง การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติชุมพร จังหวัดชุมพร ต่อไป

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

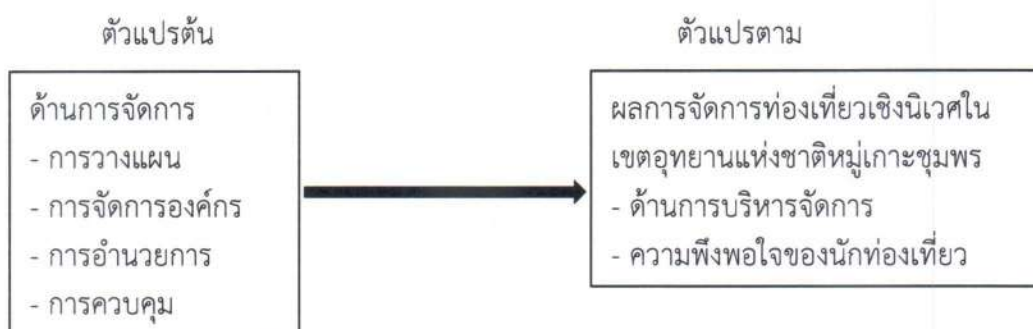
อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร ประกาศให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๓๒ แรกเริ่มใช้ชื่ออุทยานแห่งชาติหาดทรายรี ต่อมาได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ครอบคลุมพื้นที่ ๑๙๘,๑๒๕ ไร่ ตั้งแต่เกาะกระแซ้ ในเขตอำเภอปะทิว จดเกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย เกาะเสม็ด เกาะมะพร้าว เกาะมาตรา เกาะทองหลาง เกาะรังกาจิว บริเวณอ่าวทุ่งคา ในเขตอำเภอเมือง และหมู่เกาะในเขตอำเภอสวี อำเภอทุ่งตะโก จนถึงอ่าวท้องครก ในเขตอำเภอหลังสวน พื้นที่อุทยานแห่งชาติ ฯ มีในส่วนของป่าชายเลน ภูเขา ชายหาด ท้องทะเล และหมู่เกาะจึงหลากหลายไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมที่น่าสนใจบริเวณที่ทำการ ตั้งอยู่กลางป่าชายเลน มีอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เชื่อมด้วยสะพานไม้ทอดยาว และยังเป็นเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติเลียบคลองเข้าไปในป่าชายเลน ซึ่งมีหลายเส้นทางเหมาะสำหรับการศึกษาระบบนิเวศ

ส่วนพื้นที่ทางทะเล ประกอบด้วยเกาะกว่า ๔๐ เกาะ ได้แก่ เกาะกระแซ้ เกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย เกาะกะโหลก เกาะทะลุ เกาะหลังง่าม เกาะเสม็ด เกาะสาก เกาะมะพร้าว เกาะมาตรา เกาะหลักแรด เกาะหลักแรด เกาะอีแรด เกาะละวะ เกาะกา เกาะทองหลาง เกาะหลักทองหลาง เกาะรังกาจิว

เกาะแกลบ...

เกาะกลบ เกาะบัตร์ เกาะยุง เกาะหนู เกาะแมว เกาะกระ เกาะแรด เกาะมัดหวายน้อย เกาะมัดหวายใหญ่ เกาะทองแก้ว เกาะสूप เกาะคางเสือ เกาะรังห้า เกาะมะพร้าว เกาะยอ เกาะมุกต์ เกาะซึ้ง เกาะรางบรรทัด เกาะคราม เกาะหินแพ และเกาะแก้ว โดยเฉพาะเกาะที่มีจุดดำน้ำและหาดทรายเม็ดละเอียดน่าพักผ่อน เช่น เกาะจระเข้ อยู่ทางตอนเหนือสุดของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ตามชายหาดจะมีก้อนหินกลมมนจำนวนมาก ยังมีแนวปะการังที่สมบูรณ์ จึงเป็นแหล่งดำน้ำลึกที่น่าสนใจ เกาะทองหลาง มีหาดทรายขาวสะอาดสวยงาม เกาะรังกาจิ๋ว เป็นเกาะที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเคยเสด็จทอดพระเนตรการเก็บรังนกนางแอ่น ดังปรากฏตัวอักษรจีนโบราณ และรอยจารึกพระปรมาภิไธยย่อ จปร. บนแผ่นหินและโพรงถ้ำริมชายหาด

ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสาร รวบรวมข้อมูลทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร สรุปได้เป็นแนวคิดการวิจัย ดังนี้

- ขอบเขตด้านพื้นที่

- นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

- ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จำนวน ๓๒,๖๑๘ คน (สถิติข้อมูลนักท่องเที่ยวประจำปี ๒๕๖๗ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร)

กลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม ๒๕๖๗ ที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรโดยใช้ตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ค่าความคลาดเคลื่อน ๕% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๓๙๕ คน

- ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๗ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๗

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร โดยมีขั้นตอนวิจัย ดังนี้

- แบบ ...

- แบบการวิจัย
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม โดยศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงออกแบบสร้างเครื่องมือ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด และมีตัวเลือกให้เลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้

ตอนที่ ๒ ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

ตอนที่ ๓ ระดับความคิดเห็นต่อผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

๑. ผู้ศึกษาได้ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

๒. ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยทำการแจกแบบสอบถาม ๓๔๕ ชุด กับผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร โดยแบ่งเป็น ๒ ช่วงเวลา คือ ช่วงเช้า (๐๘.๓๐ – ๑๒.๐๐ น.) และช่วงบ่าย (๑๓.๐๐ – ๑๗.๐๐ น.) จนได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ศึกษาจะรอรับแบบสอบถามกลับทันทีที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว

๓. นำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้จากแบบสอบถาม จัดกลุ่มสาระข้อมูล นำไปวิเคราะห์แล้วจัดประชุมระดมความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาประชุมร่วมกันเสนอแนวทางข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

๔. นำข้อมูลในส่วนของการวิเคราะห์จากแบบสอบถามและจากการจัดประชุมระดมความคิดเห็นมาสรุปและอภิปราย นำมาร่างเป็นแนวทางของผลการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร

การวิเคราะห์ ...

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาพิจารณาความสมบูรณ์ มาจัดระเบียบข้อมูล แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยด้วยสถิติที่ใช้หาคุณภาพ ดังนี้

๑. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจนและความถูกต้องของภาษาที่ใช้

๒. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของบุคคล และปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ผู้ศึกษาใช้สถิติพรรณนา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ใช้อธิบายระดับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ระดับการมีอิทธิพลของปัจจัยแต่ละด้านต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

การวิเคราะห์คำถามปลายเปิดกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกและเข้าใจได้

เป้าหมายของงาน

๑. เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร

๒. เพื่อนำไปปรับปรุงการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ให้มีนักท่องเที่ยวและเงินรายได้เพิ่มมากขึ้น

๓. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรต่อไป

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร สามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม จำนวนนักท่องเที่ยวและเงินรายได้เพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในประสบการณ์ด้านนันทนาการ นักท่องเที่ยวมีการแนะนำ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก ได้รับความนิยม

เชิงคุณภาพ การจัดการการท่องเที่ยวสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมในการให้บริการ มีความสะอาด สะอาด ปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวไม่เสื่อมโทรม กิจกรรมสามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง เกิดประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้เข้ามาใช้บริการ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ทำให้ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ทราบถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ว่าอยู่ในระดับใด มีความสำคัญ ความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ทำให้ทราบถึงศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมต่าง ๆ สิ่งอำนวยความสะดวก ความพึงพอใจของผู้เข้ามาใช้บริการ สามารถวิเคราะห์ปัญหาลำดับความสำคัญได้ สามารถพยากรณ์วิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการได้ถูกต้องแม่นยำ ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีความพร้อม มีศักยภาพในการรองรับการเข้ามาใช้บริการของนักท่องเที่ยว สามารถทบทวนการจัดทำแผนงาน การมอบหมายหน้าที่ ความรับผิดชอบในการดำเนินงานแก่บุคลากรให้ปฏิบัติงานตามนโยบายที่วางไว้ ซึ่งแผนที่จัดทำต้องกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน งบประมาณ อัตราค่าจ้าง และระยะเวลาการดำเนินการไว้ อย่างชัดเจน โดยต้องควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนการ ระเบียบ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งดำเนินงานตามกระบวนการปฏิบัติงานที่สำคัญตามภารกิจ ฝ่ายบริหารต้องมีการสื่อสารให้กับบุคลากรผู้ปฏิบัติให้ทราบแผนงานเข้าใจอย่างทั่วถึง

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษา ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร พบว่าปัจจัยด้านการวางแผน ปัจจัยด้านการจัดโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านการอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านการควบคุมจะอภิปรายในแต่ละตัวแปร ดังต่อไปนี้

๑. ปัจจัยด้านการวางแผน พบว่า การวางแผนมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มอบหมายงาน แนวทางการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรอย่างชัดเจน มีค่าสูงสุดอยู่ในระดับมาก มีการติดตามการตรวจสอบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดรองลงมา

๒. ปัจจัยด้านการจัดโครงสร้างองค์กร พบว่า มีการจัดโครงสร้างมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ปฏิบัติหน้าที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีค่าสูงสุดในระดับมาก รองลงมา เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ทราบหน้าที่ ขอบเขตงาน ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งมีการบังคับบัญชาอย่างชัดเจน

๓. ปัจจัยด้านการอำนวยความสะดวก พบว่า การอำนวยความสะดวกมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรมีการจัดเตรียมสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายมีค่าสูงสุดในระดับมาก รองลงมา หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร มีการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อรองรับการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม

๔. ปัจจัยด้านการควบคุม พบว่า การควบคุมมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีการตรวจสอบความพร้อมและเฝ้าระวังในการให้บริการของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรอย่างต่อเนื่อง มีค่าสูงสุดในระดับมาก รองลงมา กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีการวางระบบติดตามการทำงานของบุคลากรในด้านการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรส่วนใหญ่เป็นเกาะ ทำให้การทําแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวบางกลุ่มทำได้ยาก ผู้ประกอบการเรือท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนใหญ่จึงเก็บบริเวณที่ทำการในการเข้าชมเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็จะไม่มีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมนันทนาการประเภทดำน้ำ การเที่ยวเกาะ จากกลุ่มตัวอย่างประชากร ทำให้ผู้ศึกษาต้องเก็บตัวอย่าง ๓๙๕ ชุด บางส่วนข้อมูลไม่ครบถ้วน จึงทำให้ต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบตามจำนวน ประกอบกับช่วงที่ดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเป็นช่วงมีมรสุม มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการในพื้นที่มีจำนวนน้อย จึงต้องใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเพิ่มขึ้น

๙. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ผู้ศึกษาได้มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

๑. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ควรได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อบำรุงรักษาอาคารสถานที่ บ้านพัก อาคารสำนักงาน เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ให้มีความพร้อมและสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ควรประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านสื่อในช่องทางต่าง ๆ ให้เป็นที่รู้จัก จะทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

๓. ผู้ประกอบการเอกชนควรกำหนดราคาของการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมทั้งผู้บริโภคที่มีความสามารถในการซื้อสูงและต่ำแตกต่างกันออกไปให้เหมาะสม

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี) _____ - _____

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑) _____	-	สัดส่วนของผลงาน _____	-	%
(๒) _____	-	สัดส่วนของผลงาน _____	-	%
(๓) _____	-	สัดส่วนของผลงาน _____	-	%

ขอรับรอง ...

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน

(นายอุกฤษฏ์ ดีทองอ่อน)

วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) (นายวรพจน์ ออมสิน)

(..... เจ้าพนักงานไปรษณีย์)

(ตำแหน่ง) เจ้าหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายและคดี

วันที่ ๔ / ๓๑๓๐๘ / ๒๕๖๘

(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ) (นายอลกรณ์ เศรษฐเชื้อ)

(..... ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการกอง/สำนักขึ้นไป

วันที่ ๔ / ๓๑๓๐๘ / ๒๕๖๘

(ผู้อำนวยการกอง/สำนักขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

**แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง การพัฒนาเส้นทางศึกษาธรรมชาติพายเรือคายัคชมอุโมงค์ป่าโกงกาง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

๒. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของโลก อุตสาหกรรมเดินทางและท่องเที่ยวต่อ GDP โลกในปี ๒๕๖๗ เพิ่มขึ้น ๑๒.๑% จากปี ๒๕๖๖ สู่ระดับ ๑๑.๑ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น ๑๐% ของ GDP โลก ในส่วนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยในปี ๒๕๖๗ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติราว ๓๕.๕๔ ล้านคน ขยายตัว ๒๖.๒๗% YOY เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่จำนวน ๒๘.๑๕ ล้านคน สร้างรายได้ให้แก่เศรษฐกิจไทย ๑.๖๗ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น ๓๔% YOY จากช่วงก่อนโควิดที่มีนักท่องเที่ยว ๓๙.๙๑ ล้านคน รายได้ ๑.๙๑ ล้านล้านบาท อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยต้องมีการปรับตัวตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ทันสมัยผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม ตลอดจนให้ความสำคัญต่อการบูรณาการร่วมกันของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนและพัฒนากการท่องเที่ยวของไทย (ที่มา : แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐))

พื้นที่ภาคใต้มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง มีธรรมชาติที่พร้อมสำหรับรองรับการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว หนึ่งในจังหวัดที่มีความน่าสนใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติคือจังหวัดชุมพร มีทรัพยากรธรรมชาติด้านการท่องเที่ยวที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีเกาะแก่งในทะเลเป็นจำนวนมาก รวมถึงในเขตป่าต้นน้ำ ภูเขา และสวนเกษตร ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หาดทุ่งวัวแล่น หาดทรายรี เกาะพิทักษ์ น้ำตก วัด อุทยานแห่งชาติ สิ่งเหล่านี้จะเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพรและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

จากฐานข้อมูลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวบรวมสถิติของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗ จะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มลดลง โดยในปี ๒๕๖๗ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร มีการสรุปรายงานประจำปีจากการสำรวจความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเข้ามาใช้บริการที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร แต่บางส่วนก็ไม่ให้คำแนะนำในส่วนที่ต้องปรับปรุงเกี่ยวกับปัญหาการชำรุดหรือการเสื่อมสภาพของสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งประเด็นที่ต้องการให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมซ่อมแซมปรับปรุงเส้นทางศึกษาธรรมชาติ การบริหารจัดการเรือนำเที่ยว เพื่อให้เกิดความพร้อมในการให้บริการนักท่องเที่ยวในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทางนำไปปรับปรุง การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติชุมพร จังหวัดชุมพร ต่อไป

เส้นทาง ...

เส้นทางศึกษาธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวพื้นฐานที่สำคัญของการศึกษาธรรมชาติในพื้นที่ ป่าอนุรักษ์ โดยเฉพาะอุทยานแห่งชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิด โดยทั่วไปหลักการพื้นฐานในการจัดทำ และพัฒนาเส้นทางศึกษาธรรมชาติจะมีการออกแบบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ ทั้งนี้ ก่อนมีการจัดทำหรือพัฒนาเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ต้องมีการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งข้อมูลด้านกายภาพ ข้อมูลด้านชีวภาพ และข้อมูล ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมในพื้นที่ ซึ่งเส้นทางศึกษาธรรมชาติส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่สำคัญ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติและวนอุทยาน เนื่องจากมีศักยภาพในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและ บ้ายสื่อความหมายเพื่อให้มีความเหมาะสม สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาเยือนได้รับประสบการณ์ ในการเรียนรู้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดในการเข้ามาใช้ประโยชน์ จากเส้นทางศึกษาธรรมชาติ

การพัฒนาเส้นทางศึกษาธรรมชาติพายเรือคายัคชมอุโมงค์ป่าโกงกาง อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะชุมพร จึงเป็นแนวทางปฏิบัติที่สำคัญในการยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการใช้ประโยชน์ มีความประทับใจและพึงพอใจแก่ผู้ทำกิจกรรม การพัฒนาเส้นทางศึกษาธรรมชาติพายเรือคายัคชมอุโมงค์ป่าโกงกาง จึงมีความจำเป็นในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและป้ายสื่อความหมายในเส้นทางศึกษาธรรมชาติให้มีการพัฒนาที่เหมาะสม มีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว จึงเป็นการเพิ่มโอกาสในการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักและเข้ามาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การท่องเที่ยวในปัจจุบันที่นานาประเทศให้ความสำคัญ เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศและนานาชาติ ตามหลักปรัชญาสากลว่าด้วยการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน (Environmentally Sustainable Development) โดยให้ความสำคัญแก่การให้การศึกษาหรือการเรียนรู้หรือมุ่งเน้นให้เกิดการอนุรักษ์มากกว่าการจัดการ การลดผลกระทบแก่นักท่องเที่ยว แต่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ มีการจัดการรักษาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีให้น้อยที่สุด ซึ่งจะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวระยะยาว มีการบริหารจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอันมีคุณค่าอย่างรอบคอบและชาญฉลาด ทำให้เปิดประโยชน์สูงสุดในระยะยาวนานที่สุด เกิดปัญหาและผลกระทบน้อยที่สุด โดยให้คุณภาพของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจะต้องดีขึ้น แม้ว่ามีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นก็ตาม

เส้นทางศึกษาธรรมชาติเป็นแหล่งท่องเที่ยวพื้นฐานที่สำคัญของการศึกษาธรรมชาติในพื้นที่ ป่าอนุรักษ์ โดยเฉพาะอุทยานแห่งชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวได้สัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด กิจกรรมการพายเรือเพื่อชมป่าโกงกางในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ทำให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสใกล้ชิดธรรมชาติ สนุกเพลิดเพลินกับกิจกรรมพายเรือ โดยทางอุทยานแห่งชาติกำหนดเส้นทางและรูปแบบกิจกรรม มีการจัดการเรื่องจุดพักบริการ มีนิทรรศการให้ศึกษาหาความรู้ตลอดเส้นทางภายในช่วงเวลาที่เหมาะสม ระยะไม่ใกล้หรือไกลเกินไป มีเจ้าหน้าที่แนะนำข้อปฏิบัติต่าง ๆ ก่อนทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน สนุกสนานและปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรมีการสำรวจความพึงพอใจและข้อเสนอแนะจากผู้ทำกิจกรรม มีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้เกิดความยั่งยืน

๔. ...

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ เส้นทางศึกษาธรรมชาติพายเรือคายัคชมอุโมงค์ป่าโกงกางในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒ มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น เกิดความพึงพอใจแก่ผู้มาทำกิจกรรม มีการประชาสัมพันธ์จนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น มีเงินรายได้เพิ่มมากขึ้น

๕.๒ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการเกิดความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรม

๕.๓ กิจกรรมพายเรือคายัคชมอุโมงค์ป่าโกงกางในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรเป็นที่รู้จักและสนใจของนักท่องเที่ยว

(ลงชื่อ)

(นายอุกฤษฏ์ดีทองอ่อน)

วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ผู้ขอประเมิน